

Arrest

nr. 106 899 van 18 juli 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn en die handelen in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarig kind X, op 11 december 2012 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 13 november 2012 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien de synthesesmemorie.

Gelet op het arrest nr. X van 14 juni 2013 waarbij de debatten worden heropend en de terechtzitting wordt bepaald op 5 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. BAELDE, die verschijnt voor de verzoekende partijen van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Over de ontvankelijkheid

1.1. Los van de vraag of de pleitnota uit de debatten dient te worden geweerd, wijst de Raad op de artikelen 2 en 3 van de wet houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie van 31 december 2012 die opnieuw het begrip "synthesesmemorie" invoeren. Artikel 39/81 van de wet van 15

december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luidt als volgt:

“De annulatieprocedure verloopt op dezelfde wijze als bepaald in de artikelen:

- 39/71;*
- [...];*
- 39/73 (,§ 1);*
- 39/73-1;*
- 39/74;*
- 39/75;*
- 39/76, § 3, eerste lid, met uitzondering van de beroepen inzake de beslissingen vermeld in de artikelen 57/6, eerste lid, 2° en 57/6/1 die overeenkomstig artikel 39/76, § 3, tweede lid, worden behandeld;*
- 39/77, § 1, derde lid.*

De verwerende partij bezorgt de griffier, binnen acht dagen na de kennisgeving van het beroep, het administratief dossier, waarbij ze een nota met opmerkingen kan voegen.

In afwijking van het eerste lid en indien artikel 39/73 niet wordt toegepast, zendt de griffie zodra het nuttig is, desgevallend een afschrift van de nota met opmerkingen aan de verzoekende partij en stelt deze tevens in kennis van de neerlegging ter griffie van het administratief dossier.

De verzoekende partij beschikt, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van acht dagen om de griffie in kennis te stellen of zij al dan niet een synthesesemorie wenst neer te leggen. Indien de verzoekende partij geen kennisgeving heeft ingediend binnen deze termijn, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij tijdig een kennisgeving heeft ingediend dat zij een synthesesemorie wenst neer te leggen, beschikt zij, te rekenen vanaf de in het derde lid bedoelde kennisgeving, over een termijn van vijftien dagen om een synthesesemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat.

Indien de verzoekende partij geen synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad nadat de partijen die daarom verzocht hebben gehoord zijn, onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld.

Indien de verzoekende partij een synthesesemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend binnen de voorziene termijn, doet de Raad uitspraak op basis van de synthesesemorie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft en zonder afbreuk te doen aan artikel 39/60.

Indien de verzoekende partij tijdig een synthesesemorie heeft ingediend of de griffie in kennis heeft gesteld dat zij geen synthesesemorie indient, wordt de procedure voortgezet overeenkomstig het eerste lid.”

1.2. Artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de verzoekende partij die daarom heeft verzocht *“over een termijn van vijftien dagen [beschikt] om een synthesesemorie neer te leggen waarin alle aangevoerde middelen worden samengevat”*.

1.3. Artikel 39/81, zesde lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Raad het ontbreken van het vereiste belang vaststelt wanneer de verzoekende partij geen synthesesemorie *“zoals bedoeld in het vijfde lid heeft ingediend”*.

1.4. Uit de samenlezing van het vijfde en zesde lid van artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet volgt derhalve dat het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld indien geen of geen wetsconforme synthesesemorie werd neergelegd door de verzoekende partij die uitdrukkelijk kennis heeft gegeven van haar wens om een synthesesemorie neer te leggen.

2. De verzoekende partijen hernemen in casu in de synthesesemorie integraal de middelen zoals uiteengezet in het inleidende verzoekschrift. Zij reproduceren dus hun verzoekschrift, terwijl het

genoemde artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet de synthesesmemorie uitdrukkelijk definieert als een akte waarin de verzoekende partij een samenvatting van alle aangevoerde middelen geeft.

3. Met het eerder vermelde tussenarrest van 14 juni 2013 werden de debatten heropend en werden de partijen uitgenodigd om ter terechtzitting een standpunt in te nemen over de vraag of de thans ingediende synthesesmemorie voldoet aan de vereisten van de synthesesmemorie zoals bepaald in artikel 39/81, vijfde lid van de Vreemdelingenwet en of, indien hierop ontkennend moet worden geantwoord, de sanctie vervat in artikel 39/81, zesde lid van de voormelde wet zich opdringt en het gebrek aan belang dient te worden vastgesteld.

4. De uiteenzetting van verzoekende partijen, die ter terechtzitting doen gelden dat het stuk voldoet aan de wettelijke bepalingen, overtuigt niet.

4.1.1. Verzoekers menen dat de wettekst geen enkele sanctie voorziet indien niet voldaan zou zijn aan het 'samenvatten' van de middelen. Hier wordt ook in de voorbereidende werken met geen woord over gerept. Volgens verzoekers bestaat de enige sanctie in het feit dat de Raad uitspraak doet uitsluitend op grond van de synthesesmemorie. Enkel wanneer geen synthesesmemorie binnen de wettelijke termijn wordt neergelegd, kan het ontbreken van het vereiste belang worden vastgesteld.

4.1.2. *"Indien de verzoekende partij geen synthesesmemorie, zoals bedoeld in het vijfde lid, heeft ingediend, doet de Raad (...) onverwijld uitspraak, waarbij het ontbreken van het vereiste belang wordt vastgesteld."* Uit deze zinsnede uit artikel 39/81, zesde lid van de Vreemdelingenwet kan niet worden afgeleid dat de sanctie enkel zou kunnen worden toegepast als de verzoekende partij binnen de termijn van 15 dagen vanaf de kennisgeving van de griffie geen synthesesmemorie heeft neergelegd en dat deze niet zou kunnen worden toegepast indien de verzoekende partij binnen de 15 dagen een memorie indient, die niet voldoet aan de wettelijke vereisten. De Raad stelt vast dat de voorwaarde van tijdigheid en de voorwaarde dat alle middelen moeten worden samengevat, cumulatief vervuld moeten zijn opdat hij, conform artikel 39/81, zevende lid van de Vreemdelingenwet uitspraak zou kunnen doen op basis van de synthesesmemorie. De redenering van verzoekers dat de voormelde wettelijke bepaling geen sanctie voorziet, kan niet gevolgd worden. De verwijzing naar het ontbreken van enige uitleg in de voorbereidende werken is niet dienend.

De verwijzing naar het arrest van de Raad van State van 12 juni 2012 is evenmin dienend nu op het ogenblik van deze uitspraak voornoemde wettelijke bepaling nog niet bestond. Het bij artikel 44, 3°, van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen (II) ingevoegde en door het Grondwettelijk Hof in het arrest nr. 88/2012 vernietigde – en dus thans niet meer in voege zijnde – artikel 39/81 van de Vreemdelingenwet definieerde destijds de synthesesmemorie als *"een memorie waarin de verzoekende partij al haar argumenten op een rij zet"*. De Raad van State stelde dienaangaande dat in deze versie van het artikel geen sanctie voor het ontbreken van een samenvatting van de middelen werd voorzien, laat staan dat het beroep om die reden onontvankelijk zou kunnen worden verklaard (RvS 28 juni 2012, nr. 220.072). De thans van toepassing zijnde bepaling stelt evenwel uitdrukkelijk dat de in de synthesesmemorie alle middelen moeten worden samengevat. Het betoog van verzoekers gaat derhalve niet op.

4.1.3. Waar verzoekers voorhouden dat de meerwaarde van een synthesesmemorie de mogelijkheid tot het repliceren op een nota bevat, dient er te worden vastgesteld dat de synthesesmemorie die verzoekers in casu overmaakten geen enkele meerwaarde heeft nu deze een loutere reproductie is van het verzoekschrift. Het overmaken van een synthesesmemorie die een letterlijke herneming inhoudt van de middelen van het verzoekschrift, naast de opmerking dat er geen nota werd neergelegd, heeft enkel tot gevolg dat de procedure nutteloos wordt vertraagd. Er wordt op gewezen dat verzoekers de keuze hebben, maar geen plicht, een synthesesmemorie neer te leggen of niet. De voornoemde wetsbepaling laat hen toe te repliceren op de nota, wat in casu niet is gebeurd. Zo zij opteren om te repliceren onder de vorm van een synthesesmemorie dienen zij de wetsvoorschriften ter zake na te leven, wat in casu niet is gebeurd. Het toevoegen dat zij akte nemen van het feit dat hun gegronde middelen niet worden weerlegd omdat geen nota werd ingediend om vervolgens de middelen van het verzoekschrift te kopiëren kan bezwaarlijk worden beschouwd als zijnde een samenvatting van de middelen.

4.1.4. In tweede instantie stellen zij dat de debatten in deze zaak niet mochten worden heropend. Het al dan niet wetsconform zijn van de synthesesmemorie is niet van openbare orde. Aangezien het dus geen middel van openbare orde betreft, mag de rechter niet ambtshalve uitspraak doen en mochten de debatten niet worden heropend.

4.1.5. De Raad wijst erop dat thans het belang bij het beroep ter discussie staat, gelet op de sanctie die is opgenomen in artikel 39/81, zesde lid van de Vreemdelingenwet. Het probleem van het belang bij het annulatieberoep raakt de openbare orde, het wordt ambtshalve door de Raad onderzocht en het mag in elk stadium van de procedure worden aangevoerd (RvS 21 juni 2010, nr. 205.531). Verzoekers kunnen dus niet worden bijgetreden waar zij menen dat de Raad onderhavige problematiek niet ambtshalve zou kunnen opwerpen. De rechten van verdediging verzetten zich dan weer tegen de verwerping van een beroep op grond van een ambtshalve middel waarover geen enkel debat werd gevoerd (cf. RvS 28 juni 2011, nr. 214.223). Van zodra de Raad deze problematiek ambtshalve opwerpt, is hij dus verplicht de debatten te heropenen met het oog op de vrijwaring van de rechten van verdediging van de verzoekende partij.

4.1.6. Verzoekers geven een uitleg over het begrip “samenvatting” en houden voor dat dit een herhaling kan zijn.

4.1.7. Het weze herhaald dat de wetgever de synthesesmemorie omschrijft als een akte waarin de middelen worden samengevat. Een loutere reproductie van het verzoekschrift kan niet als dusdanig beschouwd worden. Verder hangt een samenvatting van middelen niet af van de lengte van de synthesesmemorie maar wel van haar inhoud en dient verzoekende partij zorg te dragen voor een samenvatting die begrijpelijk is. De bewering dat een loutere herneming van de middelen kan worden beschouwd als zijnde een samenvatting, gaat niet op: luidens het Van Dale groot woordenboek der Nederlandse taal is de betekenis van het woord “samenvatten” de volgende : “1. (verouderd) als in één greep vatten, bij elkaar nemen, tot een geheel verenigen [...] 2. in het kort weergeven of herhalen [...]”. Onder het woord “samenvatting” wordt de volgende betekenis gegeven : “1. Het samenvatten, 2. Korte weergave van de inhoud. [...]”. Deze betekenissen wijzen er in hun hedendaagse betekenis op dat de middelen in het kort moeten worden weergegeven of in het kort moeten worden herhaald. Eén en ander kan overigens niet los worden gezien van de vaststelling dat de wetgever ervoor geopteerd heeft om middels de artikelen 2 en 3 van de wet houdende diverse bepalingen, inzonderheid betreffende justitie van 31 december 2012, een andere definiëring van de synthesesmemorie in de Vreemdelingenwet in te voegen dan deze die in een eerdere versie reeds had bestaan – met name in het door het Grondwettelijk Hof vernietigde artikel 44, 3°, van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen (II) – in die zin dat waar in de eerdere versie een memorie vereist werd waarin de verzoekende partij al haar argumenten op een rij zet, thans uitdrukkelijk wordt gesteld dat in dit stuk de middelen moeten worden samengevat. Een herneming van de middelen kan, gelet op het voorgaande, en in weerwil van wat de verzoekers stellen dan ook niet volstaan.

4.1.8. Wat de inhoud van de oorspronkelijke kennisgeving van de griffie betreft, wijst de Raad erop dat een selectieve lezing van het schrijven van de griffie onmogelijk aanleiding kan geven tot een interpretatie die niet strookt met de duidelijke bepalingen van de wet. Bijkomend dringt zich de vaststelling op dat het de zaak is van de advocaat en diens cliënt om uit te maken hoe de belangen van deze laatste het best gediend worden en ontslaat de eventuele onduidelijkheid van de kennisgeving de verzoekende partij niet van de wettelijke verplichting om in de synthesesmemorie minstens een samenvatting van de middelen op te nemen.

4.1.9. Waar verzoekers nog voorhouden dat er een schending wordt veroorzaakt van de “hogere rechtsnormen”, wordt er opnieuw op gewezen dat zij de keuze hebben al dan niet een synthesesmemorie in te dienen. Het louter indienen van een letterlijke herneming van de middelen met de opmerking dat geen nota werd ingediend kan bezwaarlijk worden beschouwd als zijnde een samenvatting van de middelen. Indien evenwel verzoekers er voor opteren een synthesesmemorie over te maken komt het hen toe dit te verrichten op een wetsconforme wijze. Hogere rechtsnormen strekken er niet toe nalatigheden van verzoekers recht te zetten en de wetgever te verbieden procedurevoorschriften op te leggen.

4.1.10. Waar verzoekers voorhouden dat het gelijkheidsbeginsel zou geschonden zijn omdat er in het voorbije jaar arresten zouden geweest zijn in andere zin, wordt erop gewezen dat een arrest geen precedentswaarde heeft, elk geval individueel dient beoordeeld te worden en dat een kentering in de rechtspraak niet kan worden uitgesloten.

4.1.11. De vaststelling dringt zich op dat de wettekst enkel spreekt over een samenvatting van alle aangevoerde middelen en dat de synthesesmemorie die verzoekers hebben ingediend geen samenvatting van de middelen bevat.

5. Overeenkomstig artikel 39/81, zesde lid van de Vreemdelingenwet wordt het ontbreken van het vereiste belang vastgesteld.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juli tweeduizend dertien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

S. DE MUYLDER